

Els components del grup de Sant Celoni actuaran aquest dissabte a Granollers

Twisted Nails aposta per un so més contundent al seu segon treball

La banda de Sant Celoni presenta 'Incandescence' al Buk's de Granollers

Sant Celoni

Josep Barbany

Una contundent barreja de rock dels setanta amb so *stoner* i *post hardcore*. Influències de grups mítics com Led Zeppelin, de bandes dels noranta com Pearl Jam i de formacions contemporànies com The Mars Volta. La necessitat de classificar, de posar etiquetes, fa difícil definir la música dels Twisted Nails, de Sant Celoni, que aquest dissabte a les 11 del vespre presenta *Incandescence*, el seu segon disc, a la sala Buk's de Granollers.

Nascuda a Sant Celoni l'any 2000, la banda formada per Albert Saurí (guitarra i veu), Abel Travessa (gui-

tarra i veus), Alan Masferrer (guitarra i veus) i Quim Dacs (bateria) va treure el seu primer disc, *Midriasi*, l'any 2005, després de ser finalistes al concurs Rock & Classic del diari *Avui* el 2003. Arran d'aquest primer disc han actuat per tota la Península durant tots aquests anys, que els han servit per anar consolidant un so molt propi. "Tenim clares les nostres influències, però no pretenem acostar-nos a la música de cap altre grup. Cada cop més mirem d'aconseguir el nostre propi so", explica Alan Masferrer, el baixista.

Incandescence, el seu segon disc, ha estat editat per Warner i la discogràfica de Madrid Arindelle Records és l'encarregada de la distribució.

El productor Santi Garcia, un col·laborador habitual de la banda vallesana, ha estat l'encarregat de la gravació als estudis Ultramarinos Costa Brava. Amb aquest nou treball, Twisted Nails presenta oficialment la incorporació del nou bateria, Quim Dacs, de Sant Feliu de Codines.

"La nostra il·lusió com a banda és poder presentar aquest nou disc, del qual estem molt orgullosos, i donar-nos a conèixer encara més", diu Masferrer. "Mai ens ha obsessionat treure'n un profit econòmic, perquè valorem molt la independència com a grup en l'àmbit musical; és el que més ens uneix", assegura.

D'altra banda, divendres a la mateixa sala actuarà Icebend.

Campins celebra una nova edició de Sant Joam Session

Campins

Aquest divendres, a partir de les 9 del vespre, se celebrarà una altra edició de la Sant Joam Session, a la Font de Montserrat de Campins. Està prevista una participació de músics més nombrosa que l'any anterior i, fins i tot, més variada, ja que es comptarà amb l'actuació d'alguns mestres i alumnes de l'escola L'Alzinar. Precisament, els pares d'aquest centre escolar són els que organitzen aquest festival, sota el nom de l'entitat fictícia UPC (Unió de Pares de Campins), amb l'objectiu d'agrupar els molts músics que anònimament viuen a Campins. Van triar el format de jam session perquè els va semblar que no tenien la rigidesa dels concerts i que introduïa un aire més desenfadat. Els estils són molt diversos, des del blues fins al pop.

Les Franqueses inaugura el I Cicle d'Espectacles al Carrer

Les Franqueses del Vallès

EL 9 NOU

El I Cicle d'Espectacles al Carrer Estiu 2008 de les Franqueses s'inaugura aquest dissabte amb l'actuació de la companyia Cop de Clown amb *Circ de paper*, un espectacle de pallasos que tindrà lloc a la plaça Major de Bellavista a les 7 de la tarda. Amb aquesta iniciativa, que es farà els mesos de juny, juliol i setembre, es vol apropar les arts escèniques i la música als ciutadans, al mateix temps que es volen promoure els espais públics com a elements de participació, convivència i cultura.

Dins aquest cicle s'han incorporat unes activitats tradicionals, com ara l'actuació castellera dins la festa major de Bellavista el 2 de juliol,

el Cicle de Cinema a la Fresca o el concert de romancers, que fins ara se celebrava dins el Festival Internacional de Trobadors i Joglars. La cita serà el 19 de juliol a Marata amb l'actuació de Jaume Arnella i Nou Romancer.

Una de les novetats serà l'actuació de Manolo Alcántara, que presentarà l'espectacle *Locomotivo*, que es farà el 12 de juliol a les 7 de la tarda a la plaça de l'Espolsada de Corró d'Avall. Es tracta d'un original muntatge de circ en el qual es barreja el moviment, la creativitat, el funambulisme i els malabars gràcies a un enginy anomenat *remolcable*, que permet que un cable d'acer tingui l'efecte d'una cinta transportadora. Al setembre, el dia 21, es faran dos espectacles més de circ, amb Los Herreritos i Fura.

Fogots entre fogons

Albert Benzekry
Historiador

Aquesta setmana haurem anat a l'Euro pa un parell de cops. Dimarts per assistir a l'esplèndida presentació que -junt amb Amadeu Cuito i Ramon Parellada- l'amic Quim Torra va fer del seu llibre biogràfic sobre el periodista Eugeni Xammar i, ahir, amablement convocats pel Centre d'Estudis de Granollers en el marc del sopar medieval que cada any -des d'en fa set- clou el curs acadèmic. El professor Antoni Riera, vicepresident de l'Institut d'Estudis Catalans, especialista en història de l'alimentació i codirector d'Odela (Observatori de l'Alimentació), ens va introduir, a una quarantena de privilegiats, en les bambolines del que hauria estat un àpat del patriciat urbà de la Catalunya de mitjan segle XIV.

Només en una societat opulenta com la nostra, on ens és permès d'encetar estèrils debats sobre si cassola o deconstrucció mentre mig món se'n mor de gana i en l'altre van pujant els preus, ens podem regalar aquest luxe. No es pensin, res de nou, ni tampoc cap frivolidat. Durant els segles medievals el preu del blat va ser origen de molts conflictes i revoltes, resolts, majoritàriament, sempre en contra del més dèbil. La història de la cuina, de l'alimentació, sempre s'ha fet, s'ha escrit, com totes les històries, des del punt de vista guanyador, i en aquest cas des dels estaments privilegiats amb possibilitats d'escollir una estètica del gust i una matèria plasmada en receptaris com el *Llibre de Sent Soví*, primera mostra escrita de cuina medieval catalana.

Rudolf Grewe, en el seu estudi clàssic sobre el llibre, assenyala que la cuina catalana del XIV i XV és una cuina de llar cristiana occidental, amb una observança de l'any litúrgic que afavoreix no només l'estacionalitat del producte, sinó també la diversitat o alternança de carn i peix. Són segles en què agricultura i comerç s'expandeixen, encara hi ha romputa de boscos i l'emergent burgesia comercial s'articula en llotges i consolats. Els peixos del Mediterrani duen el tors quadribarrat.

Si convenim amb Pla que "la cuina d'un país és el seu paisatge posat a la cassola", no podem perdre de vista, tampoc, l'esperit contradictori de la cuina catalana, indicat per Néstor Luján, atesa la seva diversitat geogràfica. Potser és això el que va fer escriure a Francesc Eiximenis que "com catalans mengem pus graciosament e ab millor manera que altres nacions" (*Terç del Crestià*, 1384). Doncs que així sia, i que els fogots, a taula, vinguin sols d'una salsa o una mirada, i que guanyin els fogons. I que, si us plau, algú s'inventi ja, d'una vegada, l'emulsió gelatinosa de mongeta del ganxet.